

Jasna Markuš

BURKE JURKE BURKE

veseloigra

Jurka Burka in mlade brihte 11

Jasna Markuš & 2 brihti

BURKE JURKE BURKE

veseloigra

Jurka Burka in mlade brihte 11

Založba Pivec
2013

BURKE JURKE BURKE

Nastopajo:

- ♦ **ČARIBABA JURKA** – navihana in muhasta čarovnica, gospodarica, ki hoče, da je vse po njeno, navzven samozavestna, ukazovalna in robata, v resnici mehkega srca in občutljiva.
- ♦ **BRANKO** – glavni oskrbnik Jurkine domačije, šef škratov intervencijske brigade, delaven, natančen, potrpežljiv in zvest prijatelj, ki si želi spoštovanja.
- ♦ **PIKA-ČARI-POKA (Pčp)** – pikapolonica, Jurkina pomočnica, prijazna in razigrana najstnica spremenljivega razpoloženja in čustvovanja
- ♦ **PUMPKIN** – računalnik, elektronski glas
- ♦ **ŠVICELJ** – Jurkin mačkon, ki je postal neviden.

Prizorišče:

Dnevna soba v Jurkini hiši: gugalnik, starinska skrinja, omara s policami, ogledalo, čajna mizica, veliko različne dekoracije – slike, klo-buki, knjige, revije, rože, obešalnik ...

Prostor ima eno okno, vrata spalnice, izhod v kuhinjo in izhod v druge prostore stanovanja.

1. PRIZOR

(Jurka spi v gugalniku. Branko za njenim hrbtom prečka sobo.)

Branko *(trka po vratih spalnice):* Dobro jutro, čaribabje veličanstvo! Petelini so že hripavi od kikirikanja! Dobro jutro! Vstati bo treba! Slišite?! Gospa Juurkaaaa!!!!

(Jurka zelo glasno zasmrči.)

Branko *(se prestraši):* AAAAAA!!!! Potres!!!

(Jurka še enkrat na ves glas zasmrči, vmes zamijavka maček.)

Branko: Ne, ne! To že ni potres! Nekdo smrči in cvili, kot da bi žagal drva ... *(Spet trka.)* Gospa Juuurkaaa!

Jurka *(se začne dramiti):* Kaj? Kje? Čemu? ... Perje kokošje, lisice pretkane ... kdo tako kriči ...

Branko *(jo opazi):* A tukaj ste! Saj to ne more biti res! Ste spet celo noč prespali v tem gugalniku?! Potem pa boste stokali, kako vas boli hrbet!

Jurka: Prespala? Ne natolcujte, Bronko! Sploh nisem spala!

Branko *(jo popravi):* Branko!

Jurka: Celu noč nisem niti očesa zatisnila.

Branko: O, še kako trdno ste spali! Takšno dreto ste vlekli, da se je cela soba tresla! Vmes ste celo nekajkrat izpustili nek čuden glas, podoben mačjemu ...

Jurka: To pač ne bo držalo! Jaz nikoli ne vlečem drete, kaj šele da bi mijavkala! In če rečem, da nisem spala, nisem spala! Izvajala sem dihalne vaje!

Branko: Potem ste se pa dobro nadihali.

Jurka: Kaj hočeš reči s tem?

Branko: Da ste torej povsem budni in lahko vstanete. No, dajte.

Jurka: Kaj sploh delaš tukaj, Baronko?

Branko: Branko sem! Si ne boste nikoli zapomnili?

Jurka: No, dobro. Torej, Brenko, zakaj me nadleguješ?

Branko: Branko! Delo vas čaka!

Jurka: Delo? Mene da čaka delo?! Mar nisem za delo najela cele intervencijske brigade s tabo na čelu? Če je kje kakšno delo, ga, prosim, opravite, mene pa pusti pri miru, da še malo meditiram in si razmigam trebušno prepono. To je dobro za kapaciteto pljuč.

(Obrne se na stran, zapre oči in se začne zibati.)

Branko: Ne, ne bom vas pustil pri miru! Včeraj ste mi izrecno naročili, naj vas zjutraj zbudim. Kar pokonci, pokonci! Vam bom pomagal!

Jurka *(se otepa):* Pusti me! Koliko je sploh ura?

Branko: Da se maček polula, še malo počaka in se pokaka!

Jurka: Ni kaj, zelo natančna opredelitev časa. Torej si videl Šviclja!

Branko: Ja. Vaš črni mačkon jo je pred desetimi minutami ucvrll skozi vrata naravnost na cvetlično gredico. Kolikokrat sem vas že prosil, da ga odvadite te razvade! Komaj poravnam gredico, mi na njo spusti potico!

Jurka: Ah, ne bodi tako občutljiv! Skratka, ura je pol sedem. Švicelj je pri opravljanju potrebe točnejši od japonskih vlakov. Ampak jaz tako zgodaj ne mislim strašiti dneva. Lahko greš, Barabonko.

Branko: Branko! Milijonkrat sem vam že rekel! Branko! Me sploh kdaj poslušate?

Jurka: Kadar me motiš, te niti ne mislim.

Branko *(začne Jurko vleči s stola):*

Gremo, gremo!
Pripravljeni na delo,
prihajamo veselo,
vedno pravočasno,
da ne bo prekasno!

Jurka: To je tvoja, ne moja himna! Kako si sploh upaš?!

Branko: Samo izpolnjujem vaše ukaze! Rana ura, zdrava kura!

Jurka: Kaj zdaj me boš še žalil? Ti mar zgledam kot kura?! Kje so moje žvečilke čistilke? Prec ti očistim usta!

Branko: Raje dajte svoja! Samo vaše besede ponavljam! Rekli ste, da je to čaribarski ljudski pregovor.

Jurka: Jaz?! Nikoli! Narobe si si zapomnil. Pravi pregovor se glasi: Rana ura, zdrava babura!

Branko: Babura?! Ali ni babura še bolj poniževalno od kure?

Jurka: Zakaj? Babura je vendar vrsta paprike! Kot glavni vrtnar bi to lahko vedel!

Branko: Naj bo po vaše. Sem si pa dobro zapomnil, da morate danes v goste. Povabili so vas na neko osnovno šolo. Ne vem, zakaj, in ne vem, po kaj, a vem, da morate vstati!

Jurka: Oh, šmoren! Prav imaš. Čisto sem pozabila, Dronko.

Branko: Ni čudno. Niti mojega imena ne morete ohraniti v spominu. Branko! Jaz sem B-r-a-n-k-o! Zdaj pa se zmigajte in lepo po vrsti. *(Jo dvigne.)* Treba se je umiti, obleči, pozajtrkovati,

potem pa na pot.
Natančna navodila
so kot dobra vila,
iz njih se poučimo,
kako kaj naredimo!

Malo svežega zraka vam bom spustil v sobo. (*Odpri okno, maček zamijavka.*) Moral bom popraviti kljuko, škripa, kot da bi cvilil maček.

Jurka (*se godrnjaje preteguje in spakuje*): Natančna navodiiiiiiiaaaaaa so kot dobra viiiilaaaa ... Joj, imam pametnega oskrbnika! Ne vem, zakaj me sploh budi. Lahko bi šel še v šolo namesto mene, če si že domišlja, da je taka brihta. Ej, Zaronko, pri jutranji rutini si pozabil omeniti telovadbo!

Branko: Namenoma. Ker je jaz ne potrebujem. Vsi člani intervencijske brigade vstajamo ob štirih in se razgibavamo z delom! (*Pokaže mišice.*) Vidite ta atletska ramena? Kljub mojim 214 letom sem pravi kerlc.

Jurka: Beži, beži! Proti meni si še mladec. Starejša sem od tebe.

Branko: A da ja? No, koliko?

Jurka: Dame se tega ne spodobi vprašati!

Branko (*sam pri sebi*): Kaj pa baburo?

Jurka (*se razkazuje*): Le poglej mojo postavco. Še zmeraj je čvrsta, jaz pa okretna kot nindža. In to zaradi vsakodnevnega jutranje gimnastike. (*Zavrti se v obrat, pri pristanku se spotakne.*) Avč!

Branko (*komentira zase*): Mišice pa take. Tolste blazinice od dobre papice. (*Obrne se proti Jurki in nadaljuje na glas.*) Pazite, da si pri telovadbi ne boste kaj naredili! Medtem vam zagrejem vodo za umivanje. (*Ko odhaja, si prepeva.*)

Najprej vklopi glavo,
začrtaj smer si pravo,
naloge zloži v vrsto,
jim čas določi čvrsto.

Jurka: Brez skrbi. Sestavila sem si povsem nenevarne in zelo kratke vaje. (*Začne telovaditi.*)

Najprej poklon za bonton.
Veke gori, veke doli, da bolje vidiš svet okoli.
Pogledaš levo, pogledaš desno, jutro neha biti stresno.
Enkrat sedi, enkrat vstani, mišice na nogah zgani.
Preteci še en velik krog, naokoli bosih nog.
In relaksacija.

(*Sede v gugalnik in si razgibava prste na nogah.*)
Palec, plavalec, sredinec, plezalec, mezinec! Palec, plavalec, sredinec, plezalec, mezinec ... (*Glava ji začne kinkati in spet zasmrči.*)

Branko (*se vrne v sobo*): Presneta zaspanuhla! (*Podstavi nogo pod gugalnik in ga rahlo sune. Jurka se znajde na tleh.*)

Jurka: Aj? Kaj? Krščen duš! Je potres?

Branko (*jo pobira*): Zgleda, da je bil. Stol se je naenkrat sam od sebe zagugal in vas zvrnil. Ste celi?

Jurka: Cela cela, saj nisem zarjavela! Moje stare kosti so vajene vseh mogočih padcev. Še posebej, odkar vozim novi streloplan. Kaj pa ti delaš tukaj, Bazonko?

Branko: Branko. Prišel sem vas opomnit, da greste danes v mesto, in skrajni čas je, da se začnete opravljati.

Jurka: Ja ja, šola ... (*Pove ime poljubne šole.*) Mlade brihte me želijo spoznati ... Brž se moram umit!

Branko: Drži kot repa v vaših ušesih!

Jurka (*začne kriliti po zraku in se namišljeno umivati*):

Jutra kapljice pršite in obraz mi osvežite!

Obraz umit!

Branko: Kaj zdaj izvajate?! Ne boste odšli v kopalnico?

Jurka: Ne. Jaz se lahko umijem tudi tukaj. In to pravkar počnem.

Drgni drgni, pesek beli, da zobje so vsi veseli!

Zobje čisti!!

Branko: Zakaj sem vam sploh grel vodo?

Jurka: Ne vem! Jaz ti nisem naročila!

Veter, pišni pod pazduhe in odženi vse smrduhe!

Pazduhe dišijo!

Branko: Ne me basat! Kakšno umivanje pa je to?!

Jurka: Ekspresno čaribabje!

Prsti, skočite v lase, da skozi štrene gladko gre!

Frizura gotova!

Vidite, Grenko, sem že nared!

Branko: Jaz pa bled! Ne mislite, da me lahko vlečete za nos!

Če bi bilo tako enostavno, bi sami čistili svojim pujsom, kozam, zajcem, hrčkom in ostali zverjadi, s katero se mučim iz dneva v dan!

Jurka: Delo je vendar treba deliti, dragi moj Drenko. Drugače bi se vaša brigada dolgočasila. Že večkrat si izjavil, da so brezdelne roke hudičevo orožje.

Branko: Branko. No, če sva že pri rokah, mi jih pa pokažite!
Me prav zanima, ali so po vašem čarovniškem umivanju res čiste.

Jurka: O, so so. In mehke kot žamet. Pa moj obraz tudi. Imam morda še kje kakšnega zaspančka?

Branko: Nobenega.

Jurka: In koža? (*Napihne lica.*) Mar ni vsa sveža in napeta?

Branko: Morda celo malce preveč ...

Jurka: Pa zobje? Pazi, da te njihova belina ne zaslepi!

Branko: Neverjetno, kako se svetijo! Razen tistega tam zgoraj v kotu ...

Jurka: Ah, pusti! Saj se ne vidi. Pozabila sem ga prevleči z biserno matico. Bom jutri.

Branko: Jutri, jutri, ne bi danes, se izgovarja leni Janez!

Jurka: Kateri? Misliš sosedovega? Nisem vedela, da je taka lenoba! Jaz vsekakor nisem. Poduhaj rezultate mojega dela! Ali ne dišim čudovito?

Branko: Mmmm, šmarnice vonjam ...

Jurka: Torej priznaj, da sem čista kot jutranja rosa!

Branko: Ampak še vedno bosa! Oblecite se vendar!
Kmalu morate od doma in pred odhodom imate še marsikaj za postoriti. Jaz tudi.

Na delo se pripravi,
kar rabiš, skupaj spravi.
Nato začni odločno
in vztrajaj z voljo močno!

Grem pogledat, če so fantje že skidali gnoj v hlevu. (*Odide.*)